

טו) שו"ת יו"ד סי' שנ"ד ד"ה ומה. — ועיין בדיבור הקודם.

טז) שו"ת ח"ו סי' י' ד"ה ומ"מ.

יז) הובא בתוס' קידושין ע"ג ע"א ד"ה מאי.

יח) שו"ת אור"ח סי' קצ"ח ד"ה יקרתו.

ובחי' מגילה, כתב יד (ג) כתב בענין זה בקיצור :

„ומיד תפילה דכתיב ספרה נא לי הגדולות אשר עשה אלישע ואלישע דעבד ברחמי הוא דעבד תסתיים דריב"ל הוא דאמר מקום שמגדלין בו תורה דאריב"ל בה"כ מותר לעשות בית המדרש ש"מ. וקשה אמאי הוכיח הש"ס דאלישע ברחמי עבד דילמא בשם ומצינו כמה פעמים בש"ס מה שעשה בשם. ונ"ל דהנה בקידושין בפ' עשרה יוחסין [ע"א ע"א] אמרינן כמה מידות שיהי' באותו האדם שיכול לשמש בשם הקדוש

ובירושלמי דיומא ג"כ אמרי' שצריך אותו אדם שלא יהנה משום אדם, וסתם ירושלמי הוא ר' יוחנן, ע"כ מוכח שפיר [לשיטת] ר"י שתפילה גדולה דאי לא ברחמי עבד לא הי' יכול לעשות דבשם לא יכול לעשות דהא אלישע נהנה מבני אדם, כמו שאמרינן הרוצה להנות יהנה כאלישע, אבל ריב"ל ס"ל כגמ' דידן בקידושין דאפילו אם נהנה מבני אדם יכול לשמש בשם אך צריך להיות בו המדות שמנה בגמרא שם ולא מוכח מידי מאלישע, ודו"ק.

ובשו"ת אור"ח סי' קצ"ז ד"ה מ"מ, כתב מרן עוד בענין זה באו"א בזה"ל : „צריך אני לעשות לי רב בשני קושי', א' מאי דקיי"ל בהכ"נ מותר לעשותו בהמ"ד, דלא כר' יוחנן במגלה כ"ז ע"א ואיהו יליף ליה מהגדולות אשר עשה אלישע ואלישע ברחמי עבד, אולי נימא להלכתא